

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Víta Kaňkovského a Patrika Nachera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 22)

Vláda na své schůzi dne 22. prosince 2017 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu **nesouhlasné** stanovisko, a to z níže uvedených důvodů.

1. Vláda sice v obecné rovině záměr předkladatelů podporuje, nicméně v předložené podobě vykazuje nedostatky. Vláda proto urychleně vypracuje a Poslanecké sněmovně předloží vlastní návrh zákona, který by problematiku řešil vhodnějším a komplexnějším způsobem.
2. V předloženém návrhu se vládě jako problematické jeví navržené přechodné ustanovení. V něm uvedený nárok na nový způsob výpočtu náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti (dále jen „náhrada“) je vymezen pouze na případy, kdy byla náhrada mimosoudně smluvena, nebo o ní bylo pravomocně soudem rozhodnuto, avšak v převážné většině případů je v praxi náhrada poskytována bez smluvního základu. Vláda také uvádí, že navržená právní úprava bude působit právní účinky již od 1. ledna 2018, a to bez ohledu na datum účinnosti zákona, takže navržené přechodného ustanovení vyvolává potenciální riziko nepřípustné pravé retroaktivity.
3. S ohledem na potřebu systematického přístupu k obdobným institutům v právním řádu vláda dále upozorňuje, že předložený návrh zákona neobsahuje návrh na úpravu § 103 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, a § 118 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. V obou citovaných zákonech se institut minimální mzdy používá při stanovování náhrady za ztrátu na služebním příjmu či platu obdobným způsobem jako v zákoníku práce a bylo by tedy vhodné je také upravit.